

til den for Konsumenterne angivne. — Ændringsforslagene forkastedes med 72 Stemmer mod 20. De Konservative stemte derefter imod Lovforslaget.

Uden for Betænkningen stillede *Det frie Folkeparti* en Række Ændringsforslag, som tog Sigte paa at opfylde de Krav, der var fremsat af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation (se foran) og tiltraadt af Erhvervsudvalget og Landbrugernes Sammenslutning. Man foreslog for det første at overdrage Varetagelsen af de Opgaver, der ved Loven er tildelt Landbrugsraadet, til *Mejeriforeningernes Fællesorganisation* og dernæst at hæve *Smørprisen* paa Hjemmemarkedet til 3 Kr. Endvidere ønskedes Smørafgiften suppleret med en *Margarineafgift* paa 30 Øre pr. kg, der skulde paalægges alle indførte Raastoffer til Margarinefabrikationen efter de i Loven om Kriseforanstaltninger af 13. December 1933 foreskrevne Regler (Aarbog 1933—34, Side 126); i Forbindelse hermed bemyndigedes Ministeren til efter Indstilling af Mejeriforeningernes Fællesorganisation at regulere Indførselen af Raastoffer til Margarineproduktionen med det Formaal dels at *begrænse Margarineproduktionen* til højst at udgøre et Gennemsnit af de sidste 5 Aars Margarinefabrikation, dels at *fremtvinge Anvendelse af danske Raastoffer* til Margarinefabrikationen. — Endelig foreslog *Det frie Folkeparti* at stille *Valutaattester* til Raadighed for *Mejeribrug*et for et Beløb, der svarede til Værdien af de eksporterede Mængder Smør, Ost og Mælk. Udnyttelsen af disse Attester skulde overdrages til et Udvalg paa 5 Medlemmer (1 valgt af Landbrugsministeren, 2 af Mejeriforeningernes Fællesorganisation, 1 af Landbrugsraadet og 1 af Erhvervsudvalget) og det opnaaede Provenu indgaa i Smørfonden. — Ændringsforslagene forkastedes med vekslende Stemmetal, det første med 66 Stemmer mod 4, det sidste med 91 Stemmer mod 4, Ændringerne vedrørende Margarineafgiften med 97 Stemmer mod 4. Partiets Medlemmer undlod derefter ved 3. Behandling at stemme.

Retsforbundet gik imod den foreslaaede Smørordning ud fra den Betragtning, at et Statsindgreb paa dette Omraade vilde være til Skade baade for Samfundet og for Landbruget selv.

Det kommunistiske Parti anlagde det Synspunkt, at hvis man ad Lovgivningens Vej vilde indføre Minimalpriser, maatte man ogsaa indføre *Maksimalpriser* for at beskytte Forbrugerne, og saa vilde det ogsaa være paa sin Plads gennem egnede Bestemmelser at sikre Arbejderne *Mindstelønnen*. (Om en hertil sigtende »Dagsorden« se under Omtalen af Kornordningen Side 116).